

[Knud Andersen]

om, at man bør se tingene i sammenhæng med de andre af socialdemokratiet og regeringens stillede forslag.

Rahbæk Møller (SF):

Dette forslag drejer sig jo om skattefri kursgevinster, og det mener vi er et meget generelt problem, som der burde gøres noget ved, også mere generelt, end det foreslås her.

Specielt punkt 1 drejer sig om et indgreb mod den trafik, der består i at omdanne fradragsberettigede udgifter til skattefri kursgevinster. Det er foregået mange andre steder end det, forslaget tager sigte på. Jeg kan nævne kontantlånsordningen, og statsobligationer og statsgældsbeviser med indbyggede kursgevinster er for så vidt et led i samme problematik. Men der er sket det, at pengeinstitutterne især er begyndt helt systematisk at spekulere i denne mulighed, og vi finder det udmærket, at socialdemokratiet nu foreslår, at vi stopper for denne trafik, samtidig med at vi stadig væk mener, at der bør gribes ind mere generelt.

Hvad angår punkt 2, så handler det specielt om den spekulation, der har fundet sted i leasingselskaber. Jeg forstod på skatteministeren, at der var visse tekniske problemer. Han kaldte det et slag i luften. Vi må undersøge i skatteudvalget, hvad der ligger bag disse bemærkninger, men i alle tilfælde: intentionerne tilslutter vi os. Med andre ord: socialistisk folkeparti tilslutter sig dette lovforslag.

Jeg skal oplyse, at hr. Wilhjelm, der ikke kunne være til stede her, har bedt mig sige, at det samme gælder venstresocialisterne.

Lawaetz (FP):

Fremskridtspartiet kan i det store og hele tilslutte sig skatteministerens udtalelser, men jeg vil godt supplere dem lidt, for her rører man sådan set ved noget fundamentalt i vores hidtidige lovgivning, idet man må indrømme, at der altid har været en spekulation i størrelsesforholdet mellem renter og kurser, og så kan man godt sige, at i nogle tilfælde har den spekulation selvfølgelig haft en gunstig virkning. Man har f.eks. altid holdt rentefoden på langfristede kreditforeningslån nede, og det har man gjort for at begrænse de årlige ydelser til fordel for låntageren. Det samme er gældende for en lang række er-

hvervslån, som også har været omtalt her. Sælgerpantebreve, kan man pege på, har heller ikke en markedsrente i al almindelighed, og for statsobligationerne, som socialdemokratiet jo har udstedt for milliardbeløb af gennem årene, var det det samme. Man satte en lavere rente, således at man havde skattefri kursgevinst, og vi erindrers da i den forbindelse, at hr. Heinesen som tidligere finansminister simpelt hen reklamerede med: spar skat, køb statsobligationer! Hele det begreb hænger sammen, og man gjorde det jo for at øge interessen for disse obligationer.

Nu vil socialdemokratiet så ifølge bemærkningerne lokke den nye regering til at gå i spidsen ved at forhøje renterne, og det er ensbetydende med, at man vil gøre statsobligationerne mindre interessante.

Man kan også pege på, at det vil være muligt at beskatte kursgevinster i interessentskaber og kommanditselskaber, og også private spareforeninger er der blevet talt om. I denne forbindelse vil jeg godt nævne som et afskrækkende eksempel investeringsforeningerne. Efter at man indførte selskabsskat for investeringsforeninger, er det helt sjovt at se på et regnestykke. Et investeringsselskab har f.eks. købt aktier, og lad os sige, at man i aktieselskabet har et overskud på 100 kr. Det bliver så beskattet af aktieselskabsskatten med 40 pct., så er der 60 kr. tilbage. I investeringsselskabet får det igen 40 pct., og så bliver der 36 kr. tilbage. Hvis den personlige skat er så beskeden som 50 pct., bliver der 18 øre tilbage af den krone, der er tjent i aktieselskabet. Staten har fået 82 pct. Vi må vel nok komme til den opfattelse, at det er at tage lidt hårdt ved.

Nu ved jeg godt, at det er et særlig hårrejsende eksempel – der er ting, som er knap så slemme – men rent principielt synes vi, det er meget farligt at pille ved dette, og man må sige, at den lovgivning, der her er foreslået, på visse felter også vil give større renteudgifter, hvilket naturligvis vil begrænse sparelysten. Man har lyst til at tilføje, at selv socialdemokratiet vel må blive betænkeligt, for det vil gå ud over en række småsparere, og med hele denne opstramning af skattelovene kan det vel ikke være socialdemokratiets mening, at man skal gå tilbage til gamle dage, hvor man i og for sig kun kunne spare op i strømpeskafterne. Det ville jeg finde var for primi-